

การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1*

A STUDY OF COMPETENCY IN DIGITAL ERA OF EDUCATIONAL
INSTITUTION ADMINISTRATORS AFFECTING THE TEACHING
EFFICIENCY OF TEACHERS IN SARABURI PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

อารียา มากหลาย¹ และ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล²

Arriya Maklai¹ and Theeraphab Phetmaihkul²

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹⁻²Faculty of Education Srinakarinwirot University, Thailand

Corresponding Author's Email: arriya60@gmail.com

วันที่รับบทความ : 18 ธันวาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 30 ธันวาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 1 มกราคม 2569

Received 18 December 2025; Revised 30 December 2025; Accepted 1 January 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครูในสังกัดเดียวกัน และ (3) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เก็บ

Citation:

* อารียา มากหลาย และ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2569). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 4(1), 58-72.

Arriya Maklai and Theeraphab Phetmaihkul. (2026). A Study Of Competency In Digital Era Of Educational Institution Administrators Affecting The Teaching Efficiency Of Teachers In Saraburi Primary Educational Service Area Office 1. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(1), 58-72.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ข้อมูลกับครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 286 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐาน ประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .85 และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับประสิทธิผลสัมพัทธ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพการสอนของครูโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การวัดและประเมินผล การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การอบรมและพัฒนาตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน การใช้สื่อการสอน และการจัดการเรียนรู้

2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง

3) ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การทำงานเป็นทีม และการมีวิสัยทัศน์ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.609 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนของครูได้ร้อยละ 37.10 ($R^2 = 0.371$, Adjusted $R^2 = 0.359$) ทั้งนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูมากที่สุดคือ การพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การทำงานเป็นทีม และการมีวิสัยทัศน์ ตามลำดับ

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิภาพการสอนของครู, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

Abstract

This research aimed to examine (1) the digital-age competencies of school administrators and teachers' instructional effectiveness, (2) the relationship between administrators' digital-age competencies and teachers' instructional effectiveness, and (3) the administrators' digital-age competencies that influence teachers' instructional effectiveness in the Saraburi Primary Educational Area Office 1. This study employed a quantitative research design and collected data from 286 teachers selected through stratified random sampling. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire with a reliability coefficient of .95. Data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The research findings revealed that:

1) The overall level of digital-age school administrators' competencies was high, with all dimensions rated at a high level. The competencies ranked from highest to lowest were self-development, teamwork, digital technology use, effective communication, and achievement orientation. Teachers' instructional effectiveness was rated at the highest overall level, while all dimensions were rated at a high level. The highest-ranked aspects were assessment and evaluation, learning experience management, self-training and professional development, teacher-student relationships, instructional media usage, and learning management.

2) Digital-age school administrators' competencies were positively correlated with teachers' instructional effectiveness at the .01 level of statistical significance. Self-development, teamwork, and digital technology use showed moderate to relatively high correlations with instructional effectiveness.

3) Multiple regression analysis revealed that self-development, digital technology use, teamwork, and vision significantly predicted teachers' instructional effectiveness at the .01 level. The multiple correlation coefficient was 0.609, and these variables explained 37.10% of the variance in instructional effectiveness ($R^2 = 0.371$, Adjusted $R^2 = 0.359$). Self-development was the strongest predictor, followed by digital technology utilization, teamwork, and vision.

Keywords: Competency in Digital Era of Educational, Institution Administrators, Teaching Efficiency Of Teachers, Saraburi Primary Educational Service Area Office 1

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์และการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เช่น ปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ทำให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องมุ่งสู่ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยความคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Office of the National Economic and Social Development Council, 2023) ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงเชิงดิจิทัลของสถานศึกษา โดยสมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลต้องครอบคลุมความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารเชิงดิจิทัล การพัฒนานวัตกรรม การตัดสินใจบนฐานข้อมูล และการสนับสนุนครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (European Commission, 2018)

สถานศึกษาหลายแห่งในประเทศไทยยังประสบข้อจำกัดด้านสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารและภาระงานของครูที่สูงเกินสมดุล รวมถึงปัญหาการสอนไม่ตรงวิชาเอกและการไม่นำผลประเมินไปใช้พัฒนาการสอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในภาพรวม (Saraburi Primary Educational Service Area Office 1, 2023) สถานการณ์สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีสมรรถนะทางดิจิทัลที่เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการบริหารสถานศึกษา และสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบ งานวิจัยเชิงประจักษ์หลายชิ้นยังยืนยันว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะดิจิทัลสูง

สามารถส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้ของครู (Mukkrathok & Raksanakorn, 2023)

จากสภาพปัญหาและข้อค้นพบเชิงนโยบาย ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงวิชาการที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และระบบบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมดิจิทัลอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership Theory) อธิบายบทบาทของผู้นำในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนองค์กรสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน โดยเน้นการมีวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัล ความสามารถในการตัดสินใจบนฐานข้อมูล และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับนวัตกรรม บริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะสามารถกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ครูปรับตัวต่อรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิชิตา ทองไพรวรรณ และคณะ, 2568)

2. ทฤษฎีสมรรถนะ (Competency Theory) มองว่าสมรรถนะเป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ครอบคลุมทั้งด้านการบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งสมรรถนะของผู้บริหารจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อ

ต่อการสนับสนุนครูให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา (Winterton & Turnbow, 2020)

3. ทฤษฎีประสิทธิภาพการสอนของครู (Teacher Effectiveness Theory) ทฤษฎีกล่าวถึงการให้ความสำคัญกับความสามารถของครูในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม รวมถึงการประเมินผลผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้บริบทดิจิทัล ประสิทธิภาพการสอนของครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถเฉพาะบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่ยังได้รับอิทธิพลจากการสนับสนุนของผู้บริหารในด้านนโยบาย ทรัพยากร และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Scheerens, 2023)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,103 คน จากสถานศึกษา 118 แห่ง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน กำหนดตามตารางของ (Krejcie & Morgan (1970) และได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่งชั้น และสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของกลุ่มโรงเรียนแต่ละประเภท ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 26 คน ขนาดใหญ่ 32 คน ขนาดกลาง 133 คน และขนาดเล็ก 95 คน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวแทนของประชากรอย่างเหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งพัฒนาโดยอ้างอิงกรอบแนวคิดจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล และประสิทธิภาพการสอนของครู ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือประกอบด้วย (1) การกำหนดโครงสร้างและตัวชี้วัดตามกรอบทฤษฎี (2) การจัดทำข้อคำถามและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ (3) การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และ (4) การทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยพบว่าค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงถึงความเที่ยงและความเสถียรของเครื่องมือที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์แบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ และเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งติดตามและยืนยันการส่งแบบสอบถามกลับคืน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล และประสิทธิภาพการสอนของครู โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2556) ส่วนสถิติเชิงอนุมานใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครู และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Enter Method) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู นอกจากนี้ได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำเสนอแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1) ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ ระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.21) ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{x} =$

4.52, S.D. = 0.18) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.19) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.18) และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{x} = 4.51$ S.D. = 0.20) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ภาพรวม

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1.1 ด้านการพัฒนาตนเอง	4.57	0.21	มากที่สุด
1.2 ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.51	0.18	มากที่สุด
1.3 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.51	0.20	มากที่สุด
1.4 ด้านการทำงานเป็นทีม	4.52	0.18	มากที่สุด
1.5 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.52	0.19	มากที่สุด
รวม	4.53	0.12	มากที่สุด

ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดการชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.15) การวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.70) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.18) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.18) สื่อการสอน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.21) และการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.27) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ภาพรวม

ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติการ
1. การจัดการชั้นเรียน	4.55	0.15	มากที่สุด
2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน	4.53	0.18	มากที่สุด
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.53	0.18	มากที่สุด
4. การวัดและประเมินผล	4.54	0.17	มากที่สุด
5. การจัดการเรียนรู้	4.51	0.27	มากที่สุด
6. สื่อการสอน	4.53	0.21	มากที่สุด
รวม	4.53	0.10	มากที่สุด

2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและ
ประสิทธิภาพการสอนของครู

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับ
ประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
โดยรวม พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลทุกรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก
กับประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 และ .05 โดยด้านการ
พัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับประสิทธิภาพการสอน โดยเฉพาะด้านการจัดการชั้น
เรียน ($r = 0.435$) และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ($r = 0.394$) ด้านการมีวิสัยทัศน์มี
ความสัมพันธ์เชิงบวกในเกือบทุกด้าน ยกเว้นสื่อการสอนซึ่งไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
($r = 0.074$) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์โดดเด่นกับด้านการจัดการเรียนรู้ ($r = 0.268$)
และการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = 0.196$) ด้านการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์สูงกับ
การวัดและประเมินผล ($r = 0.296$) ขณะที่ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนไม่พบ
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ
ประสิทธิภาพการสอนทุกด้าน โดยสัมพันธ์สูงกับการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ($r = 0.336$)
และการวัดและประเมินผล ($r = 0.266$) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวม

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสิทธิภาพการสอนของครู					
	ด้านการจัดการชั้นเรียน	ด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	ด้านการวัดและประเมินผล	ด้านการจัดการเรียนรู้	ด้านสื่อการสอน
1. การพัฒนาตนเอง	0.435**	0.121*	0.394**	0.203**	0.157**	0.232**
2. การมีวิสัยทัศน์	0.269**	0.232**	0.266**	0.260**	0.208**	0.074
3. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	0.154**	0.196**	0.159**	0.143*	0.268**	0.159**
4.การทำงานเป็นทีม	0.184**	0.187**	0.189**	0.296**	0.099	0.073
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	0.177**	0.336**	0.229**	0.266**	0.242**	0.143*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05, ** มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01

3) ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลทั้งห้าองค์ประกอบ ได้แก่ การพัฒนาตนเอง การมีวิสัยทัศน์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนได้ร้อยละ 35.90 (Adjusted $R^2 = 0.359$, $F = 31.035$, $p < .01$). เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระรายตัว พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ โดยการพัฒนาตนเองมีอิทธิพลสูงสุด ($\beta = 0.271$, $p < .01$) รองลงมาคือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\beta = 0.189$, $p < .01$) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\beta = 0.180$, $p < .01$) การทำงานเป็นทีม ($\beta = 0.175$, $p < .01$) และการมีวิสัยทัศน์ ($\beta = 0.121$, $p < .01$)

.05). เห็นได้ว่า สมรรถนะผู้บริหารทั้ง 5 ด้านสามารถทำนายประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในตัวแบบพยากรณ์ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (Enter Method)

ตัวแปรพยากรณ์	b	β	SE _b	t	p
1. การพัฒนาตนเอง (X_1)	0.131	0.271	0.026	4.980	0.000*
2. การมีวิสัยทัศน์ (X_2)	0.069	0.121	0.033	2.089	.038*
3. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X_3)	0.093	0.180	0.029	3.216	.001**
4. การทำงานเป็นทีม (X_4)	0.105	0.175	0.033	3.221	.001**
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.103	0.189	0.032	3.191	.002**
Adj R ² = 0.359 SE _b = 0.085 F = 31.035 a = 0.359					

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการสอนของครูอยู่ในระดับสูง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของสถานศึกษาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทการศึกษายุคดิจิทัล ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการ ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ครูได้รับการสนับสนุนทั้งด้านนโยบาย ทรัพยากร และบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อการพัฒนาการสอน ข้อค้นพบสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) ที่เน้นบทบาทของผู้บริหารในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Naewngoendee & Suphacicco (2025) และ Yaemtad & Boonsong (2025) ที่ชี้ว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะดิจิทัลและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสามารถยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครู ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารที่มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะด้านดิจิทัลสามารถสร้างระบบสนับสนุนการทำงานของครูได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการใช้เทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกันเป็นทีม สะท้อนแนวคิดเชิงระบบของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งมองว่าคุณภาพการสอนเป็นผลลัพธ์จากการเชื่อมโยงระหว่างภาวะผู้นำ การบริหารจัดการ และการปฏิบัติในชั้นเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2022) และงานวิจัยของ Wanngoen et al. (2023) ที่ยืนยันว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะด้านดิจิทัลสามารถส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสามารถร่วมกันอธิบายและพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เป็นเพราะสมรรถนะ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเอง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการมีวิสัยทัศน์ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพในสถานศึกษา ผู้บริหารที่มีสมรรถนะเหล่านี้สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียนได้ชัดเจน และสนับสนุนให้ครูปรับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mukkrathok & Raksanakorn (2023) และ Tapankaew et al. (2024) ที่พบว่าสมรรถนะและภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ และคุณภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ระดับประสิทธิภาพการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง และสมรรถนะของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครู ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ขณะเดียวกัน ประสิทธิภาพการสอนของครูโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุก

ด้าน สะท้อนถึงความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน และการประเมินผลผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนในหลายมิติ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลทั้งห้าด้านสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการสอนได้ร้อยละ 35.90 ทั้งนี้ สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด รองลงมาคือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม และการมีวิสัยทัศน์ ตามลำดับ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและยกระดับประสิทธิภาพการสอนของครูในบริบทการศึกษาปัจจุบัน **ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้** 1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การสื่อสาร และการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น 2. การส่งเสริมให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน รวมทั้งพัฒนาทักษะการวัดและประเมินผล การใช้สื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรมการสอน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง 3. ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลที่ชัดเจนและสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมในรูปแบบดิจิทัล พร้อมทั้งจัดโครงการพัฒนาครูให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาดิจิทัลของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืนในด้านการจัดการศึกษา **ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป** 1. การวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อให้เข้าใจแนวทางและปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารได้อย่างลึกซึ้งและเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น 2. การศึกษาปัจจัยเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เข้าใจกลไกที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. การขยายพื้นที่การศึกษาไปยังเขตพื้นที่การศึกษาอื่นหรือสถานศึกษาในบริบทที่ต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องของผลวิจัยและเพิ่มความสามารถในการทั่วไปผลการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- วิชุดา ทองไพรวรรณ, สมหญิง จันทุไทย และ ประพจน์ แยมทิม. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วารสารสังคมพัฒนศาสตร์, 8(2), 1–13.
- European Commission. (2018). The Digital Competence Framework 2.0: DigComp 2.0—The digital competence framework for citizens. Office of the European Union.
- Krejcie, R., & Morgan, D. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement - EDUC PSYCHOL MEAS, 30, 607–610.
- Mukkrathok, W., & Raksanakorn, K. (2023). Digital Competencies of School Administrators Affecting Academic Administration in Educational Institutions under the Jurisdiction of Saraburi Primary Educational Service Area Office 1. Journal of Educational Technology and Communications Faculty of Education Mahasarakham University (JETC), 6(17), 68–79.
- Naewngoendee, P., & Suphakicco, P. S. (2025). Digital Technological Competency of School Administrators under Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 3. Journal of Intellect Education, 4(3), 350–371.
- Office of the Basic Education Commission. (2022). Guidelines for Developing Teachers’ Digital Competencies for 21st Century Learning. Ministry of Education.
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2023). Master Plan under the National Strategy (2023–2040) (Revised Edition). Office of the Prime Minister. http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/03/masterplan_updated2023_080363.pdf

- Saraburi Primary Educational Service Area Office 1. (2023). Basic education development plan 2023–2027. Saraburi Primary Educational Service Area Office 1.
- Scheerens, J. (2023). Theory on Teaching Effectiveness at Meta, General and Partial Level. ใน A.-K. Praetorius & C. Y. Charalambous (บ.ก.), *Theorizing Teaching: Current Status and Open Issues* (น . 97–130). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-031-25613-4_4
- Tapankaew, P., Pienthunyakorn, S., & Phimphabut, C. (2024). Administrators' Communication Skill Affecting Teacher Professional Standards Performance Under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1. *JOURNAL OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION AND LEADERSHIP*, 12(46), 171–181.
- Wanngoen, C., Boonloy, W., & Nilkote, R. (2023). The Competency of School Administrators in the Digital Age Effecting the Academic Affairs Administration in Primary School Under Sakaeo Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of MCU Nakhondhat*, 10(12), 163–172.
- Winterton, J., & Turnbow, T. (2020). Chapter 20 What is competence? Theory, policy and practice. <https://china.elgaronline.com/edcollchap/edcoll/9781788975575/9781788975575.00028.xml>
- Yaemtad, D., & Boonsong, K. (2025). Competency of School Administrators in the Digital Age Affecting the Learning Organization under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. *Ratchaphruek Journal*, 23(1), 35–50.